

Der Ursprung der Familie,
des
Privateigenthums
und des Staats.

Im Anschluss
an
Lewis H. Morgan's Forschungen
von
Friedrich Engels.

Hottingen-Zürich.
Verlag der Schweizerischen Volksbuchhandlung.
1884.

منشاء خانواده ، مالکیت خصوصی و دولت

* اثر: فردریک انگلس

* در پرتو بررسی های لویس مورگان

* ترجمه مسعود احمدزاده

* چاپ اول ۱۳۵۴

* چاپ دوم ۱۳۵۷

www.vahdat...

منشا خانواده، مالکیت خصوص و دولت

فهرست

بخش اول

۱۸۸۴، پیشگفتار چاپ اول

۱۸۹۱، پیشگفتار چاپ چهارم

فصل اول- دورانهای ماقبل تاریخی فرهنگ

توحش

بربریت

زیرنویس

فهرست اعلام

بخش دوم

فصل دوم - خانواده

خانواده همخون

خانواده پونالوانی

خانواده یارگیر

خانواده یکتا همسری

زیرنویس

بخش سوم

فصل سوم - تیره ایرکونی

فصل چهارم - تیره یونانی

فصل پنجم - پیدایش دولت آتن

زیرنویس

بخش چهارم

فصل ششم - تیره و دولت در روم

فصل هفتم - تیره در میان سلطی ها و ژرمن ها

فصل هشتم - تشکیل دولت در میان ژرمن ها

فصل نهم - بربریت و تمدن

ضمیمه

زیرنویس

منشاء خانواده؛

مالکیت خصوصی

و

دولت

* اثر: فردریک انگلس

* در پرتو بررسی های لویس مورگان

* ترجمه مسعود احمدزاده

* چاپ اول ۱۳۵۴

* چاپ دوم ۱۳۵۷

بخش اول

* اثر: فردریک انگلس

* در پرتو بررسی های لویس مورگان

* ترجمه مسعود احمدزاده

* چاپ اول ۱۳۵۴

* چاپ دوم ۱۳۵۷

فهرست

عنوان

صفحة

- ۱ - پیشگفتار چاپ اول، ۱۸۸۴
۲ - پیشگفتار چاپ چهارم، ۱۸۹۱

منشاء، خانواده، مالکیت خصوصی و دولت

- ۳ - فصل اول - دوران های ماقبل تاریخی فرهنگ
- ۱ - توحش
- ۲ - بربریت
- ۴ - زیرنویس ها
- ۵ - فهرست اعلام

فصلی که در پیش خواهد آمد بیک معنی انجام یک وصیت است. این خود کارل مارکس بود که در نظر داشت نتایج بررسی های مورگان^(۱) را در ارتباط با نتایجی که خود مارکس – و تا حد معینی میتوانم بگویم خود ما – در بررسی های ماتریالیستی تاریخ به آنها رسیده بودیم اظهار دارد و بدین طریق تمام اهمیت آنها را روشن نماید. در واقع مورگان در آمریکا، برداشت ماتریالیستی تاریخ را که مارکس چهل سال پیش کشف کرده بود، بطريق خاص خود از نو کشف کرد، و مقایسه هایی که وی بین بربریت و تمدن نمود، در مقاطع اساسی، تحت همین برداشت، به نتایجی منجر گردید که مارکس به آنها رسیده بود. و درست همانطور که کتاب «سرمایه» سالهای سال، بطور مداوم، هم مورد دستبرد اقتصاددانان رسمی آلمان بود، و هم اینکه در باره اش سکوت میشد، سخنگویان علم «ماقبل تاریخی» در انگلستان نیز با کتاب «جامعه باستان»^(۲) مورگان به همینسان رفتار کردند. این اثر من تنها جایگزین محققی است برای اثربخشی که مقدور نشد دوست از دست رفته من به انجام برساند. معهذا من نقدهای را که او بر یادداشت های مفصل خود از مورگان^(۳) نوشته در اختیار دارم، و هر جا که میسر باشد آنها را خواهم آورد.

براساس برداشت ماتریالیستی، عامل تعیین کننده در تاریخ، در تحلیل نهائی، تولید و تجدید تولید حیاتِ بلافصله است. ولی این بنویه خود، خصلت دوگانه ای دارد. از یک سو تولید وسائل معاش، خوارک، پوشاسک، پناهگاه و ابزاری که برای آنها ضروری میشوند، از سوی دیگر تولید خودِ موجودات انسانی، تکثیر انواع. نهادهای اجتماعی، که انسانهای یک دوران تاریخی معین و یک کشور معین تحت آنها زندگی میکنند بوسیله هر دو نوع تولید مشروط میشوند: از یکسو بوسیله مرحله تکامل کار و از سوی دیگر بوسیله تکامل خانواده. هر چه تکامل کار کمتر باشد، و هر قدر حجم تولید آن، و لذا ثروت جامعه، محدودتر باشد، بهمان اندازه هم نظام اجتماعی بصورت نیرومندتری تحت تسلط پیوندهای جنسی بنظر میرسد. ولی در داخل این ساختِ جامعه که مبتنی بر پیوندهای جنسی است، بارآوری کار بیشتر و بیشتر تکامل مییابد، و همراه با آن، مالکیت خصوصی و مبادله، اختلاف ثروت، امکان استفاده از نیروی کار دیگران، و بنابراین پایه تناقض های طبقاتی: عناصر اجتماعی جدید، که در طی نسلها برای انطباق ساخت اجتماعی قدیم به شرایط جدید تلاش میکنند، تا آنکه بالاخره عدم تجانس آن دو منجر به یک انقلاب کامل میشود. جامعه قدیم که مبتنی بر گروه های جنسی است، در تصادم با طبقات اجتماعی جدیداً تکامل یافته، متلاشی میشود، بجائی آن یک جامعه نو ظاهر میشود که در یک دولت متشكّل

است و محدوده های پائینی آن دیگر گروه های جنسی نبوده بلکه گروه های سرزمینی^(۴) است، جامعه ایست که در آن نظام خانوادگی کاملاً تحت تسلط نظام مالکیت است، و از این پس تناقض های طبقاتی و مبارزات طبقاتی که محتوى تمام تاریخ تاکنون مکتوب را تشکیل میدهد، در آن آزادانه تکامل می یابند.

شایستگی بزرگ مورگان در این است که خطوط عمدۀ این پایه ماقبل تاریخ مکتوب ما را کشف کرده و از نو ترسیم نموده است، و در گروه های جنسی سرخ پوستان آمریکای شمالی کلید عمده ترین، و تاکنون لایحل ترین، معماهای بدوي ترین تاریخ یونان، روم و ژرمنی^(۵) را یافته است. معهذا کتاب او اثری نبود که یکروزه تهیه شود. او قریب ۴۰ سال با مطالب آن کار کرد تا آنکه بطور کامل بر آنها تسلط یافت. به این علت است که کتاب او یکی از آثار معدود دورانساز عصر ماست.

در آنچه که خواهد آمد، خواننده در مجموع بسهولت قادر خواهد بود که آنچه که از مورگان اقتباس شده، و آنچه که خود من بدان افزوده ام را از هم تشخیص دهد. در بخش های تاریخی مربوط به یونان و روم، من خود را به مدارک مورگان محدود نکرده ام، بلکه آنچه را که در اختیار خود داشته ام بدانها افزوده ام. بخش های مربوط به سلت^(۶)ها و یا ژرمن ها بطور عمدۀ اثر من هستند؛ در این مورد، مورگان جز منابع دست دوم چیز دیگری در اختیار نداشت، و در مورد شرایط ژرمن ها — به استثنای تاسی توپ^(۷) — صرفاً تحریف های لیبرالی کذابانه آقای فریمن^(۸) در اختیارش قرار داشت. من روی بحث های اقتصادی که برای هدفی که مورگان در نظر داشت کافی بودند، ولی برای منظور من بكلی ناکافی هستند، از نو کار کرده ام. و بالاخره باید بگویم که البته هر جا که صراحتاً از مورگان نقل قول نشده است، مسئولیت تمام استنتاجات را بعده می گیرم.

انگلس

پیشگفتار چاپ چهارم

۱۸۹۱

چاپ های وسیع قبلی این کتاب، حدود ۶ ماه است که نایاب شده اند و ناشر کتاب مدتی است که از من خواسته است که آنرا برای چاپ جدید آماده کنم. کارهای فوری تر، تاکنون اجازه این کار را به من نداده بودند. هفت سال از تاریخی که چاپ اول این کتاب ظاهر شد میگذرد و در این مدت، دانش ما در زمینه شکل های اولیه خانواده پیشرفتهای مهمی کرده است. بنابراین، ضروری

بود که با دقت فراوان این اثر را گسترش داده و بهتر سازم؛ بخصوص با در نظر داشتن این امر که اگر این اثر بصورت گذشته کلیشه میشد، من دیگر برای مدتی قادر به تغییر آن نمیشدم. بنابراین، تمام متن را بدقت مورد تجدید نظر قرار دادم و چیزهایی بدان افزودم که امیدوارم در آنها به وضع کنونی علوم توجه کافی شده باشد. بعلاوه در طی این پیشگفتار، بررسی کوتاهی از تکامل تاریخ خانواده، از باکوفن^(۹) تا مورگان میکنم، عمدتاً به این دلیل که مکتب انگلیسی مطالعات ماقبل تاریخ، که آنوده به شوونیسم است، با توطئه سکوت به کوشش فوق العاده خود، برای نابود کردن انقلابی که کشفیات مورگان در برداشت های تاریخ جوامع اولیه بوجود آورده است، ادامه میدهد؛ گو اینکه در تملک دستاوردهای آن کوچکترین تردیدی بخود راه نمیدهد. در بسیاری از جاهای دیگر نیز، این نمونه طرز کار انگلیسی مشاهده میشود.

اثر من بزبانهای مختلف ترجمه شده است. اول به ایتالیائی:

L'Origine della famiglia, della proprietà privata e della state, versione riveduta dall' a"tore, di pasquale Martignetti: Benevento 1885

سپس به رومانی:

Origina familiei, proprietatei

Private Si a statului, traducere de Joan Nadejde

در مجله Yassy بنام Contemporanul از سپتامبر ۱۸۸۵ تا مه ۱۸۸۶ چاپ شد. بعدها به دانمارکی:

Familiens, privatejendommens og statens

Oprindelse, Dansk, af forfatteren gennemgaaet Udgave, besørget af Gerson trier, Köbenhavn 1888.

یک ترجمه فرانسوی توسط Henri Ravè بر مبنای این متن آلمانی در زیر چاپ است.

* * *

تا اوائل سالهای ۶۰، چیزی به اسم تاریخ خانواده وجود نداشت. در این زمینه علوم تاریخی هنوز کاملاً تحت تأثیر «پنج کتاب» موسی بود. شکل پدر سalarی خانواده، که در آنجا بطور مفصل تر از جاهای دیگر تشریح شده بود، نه تنها بطور ضمنی بصورت قدیمی ترین نوع خانواده پذیرفته شده بود، بلکه همچنین — بعد از کنار گذاشتن چند همسری — این نوع خانواده، با خانواده

بورژوازی کنونی یکی تلقی شده بود، گوئی در حقیقت خانواده ابداً مشمول تکامل تاریخی نشده است. حداکثر چیزی که پذیرفته شده این بود که ممکن است یک دوران روابط جنسی مختلط^(۱۰) در زمانهای اولیه وجود داشته بوده باشد. البته باید گفت که علاوه بر یکتا همسری، چند همسری شرقی و چند شوئی هندی و تبتی نیز شناخته شده بودند، ولی این سه شکل در هیچ توالی تاریخی قرار داده نمیشدند و بصورت جداگانه در کنار یکدیگر قرار میگرفتند. بر این حقیقت واقع بودند، و نمونه های جدیدی هم هر روزه آنرا روشن تر میکرد، که در میان پاره ای از خلق های عهد کهن، و در میان پاره ای از انسانهای وحشی کنونی، نسب نه از پدر، بلکه از مادر برده میشود و بنابراین فقط تبار از طرف زن معتبر شناخته میشود. و اینکه در میان بسیاری از خلقهای کنونی، ازدواج مابین گروههای بزرگتر معینی – که در آن زمان بررسی دقیقی از آن نشده بود – ممنوع بود، و اینکه این رسم را در تمام نقاط جهان میتوان مشاهده کرد. ولی کسی نمیدانست که چگونه از آنها نتیجه گیری کند، و حتی در کتاب تایلور «بررسی هائی در تاریخ اولیه نوع انسان، و غیره»(۱۱)(۱۸۶۵) به اینها صرفاً بمثابه «رسوم عجیب» در کنار تابوی موجود در میان انسانهای وحشی، در مورد دست نزدن به چوبی که میسوزد با ابزار آهنی، و مهملات و مزخرفات مذهبی مشابه، برخورد میشود.

مطالعه تاریخ خانواده از سال ۱۸۶۱ با انتشار «حق مادری» نوشته باکوفن^(۱۲) آغاز شد. مؤلف، در این اثر، این احکام را میدهد:

۱_ بشریت در ابتدا در یک حالت اختلاط جنسی زندگی میکرد، که مؤلف ناخرسندانه آنرا «هتاریسم»^(۱۳) میخواند؛ ۲_ چنین اختلاط جنسی باعث میشد که ابوبیت بکلی غیر قطعی باشد، و بنابراین اصل و نسب فقط از طریق زن – بنا بر حق مادری – قابل تشخیص باشد؛ و دیگر اینکه این امر، در ابتدا در مورد تمام خلق های عهد کهن صادق بوده است؛ ۳_ بالنتیجه از بین والدین نسل جوان، تنها زنها که بمثابه مادر، بطور قطعی مشخص بودند، از توجه و احترام زیادی از این جهت برخوردار میشدند، که بنا بر برداشت باکوفن، این تا حد حکومت مطلق زنان (زن سالاری)^(۱۴) پیش رفت؛ ۴_ گذار به یکتا همسری، که در آن زن منحصراً به یک مرد تعلق دارد، متضمن نقض مقررات مذهبی اولیه بود (یعنی در حقیقت عملاً نقض حق سنتی کهن مردان دیگر نسبت به همان زن)، نقضی که باید جبران میشد، یا اینکه زن تحمل آن نقض مقررات را، با واگذاری خود در یک مدت محدود به دیگران خریداری میکرد.

باکوفن برای اثبات این احکام نقل قولهای بیشماری می آورد که از ادبیات کلاسیک کهن، با دقت فوق العاده ای فراهم کرده است. بنا بر نوشته او، تحول از «هتاریسم» به یکتا همسری و از حق مادری به حق پدری، بخصوص در میان یونانیان، در نتیجه تحول عقاید مذهبی، پیدا شدن

خدایان جدید – نمایندگان بینش جدید – به معابد سنتی کهن، که نماینده بینش کهن بود، انجام گرفت، بطوریکه اولی کم کم دومی را از صحنه خارج کرد. بدینظریق بنا بنظر باکوفن، این تکامل شرایط بالفعل زندگی انسانها نیست که تغییرات تاریخی را در موضع اجتماعی متقابل مرد و زن بوجود میآورد، بلکه انعکاس مذهبی این شرایط در اذهان انسانهاست که چنین میکند. باکوفن بهمین سیاق به اورس تیا اثر آئه شیلوس،^(۱۵) بمتابه توصیف جاندار و دراماتیک مبارزه بین حق مادری در حال انحطاط، و حق پدری در حال پیروزی، در «عصر نیم خدایان»،^(۱۶) اشاره میکند. کلی تمنسترا^(۱۷) بخاطر معشوق خود آژیستوس،^(۱۸) شوهر خود آگامم نون^(۱۹) را که تازه از جنگ تروی^(۲۰) برگشته، میکشد، ولی اورستس^(۲۱) – که فرزند او از آگامم نون است – بانتقام خون پدر، مادرش را میکشد. بخاطر این عمل، او تحت تعقیب اری نی ها،^(۲۲) مدافعين شیطانی حق مادری – که بر طبق آن حق، کشنن مادر و خیم ترین و غیرقابل جبران ترین جنایات است – قرار میگیرد. ولی آپولو^(۲۳) که به اورستس الهام کرده بود که باین عمل مبادرت ورزد، و آتنا^(۲۴) که بعنوان حَكَم برگزیده میشود – دو خدائی که در اینجا معرف نظام نوین بر مبنای حق پدری هستند – از او محافظت میکنند. آتنا به سخنان هر دو گوش فرا میدهد، خلاصه کل جدال در مناظره بین اورستس و اری نی ها می آید. اورستس اعلام میکند که کلی تمنسترا جرم دوگانه ای مرتکب شده است، چه با کشنن شوهر خود، پدر او را هم کشته است. پس چرا اری نی ها او را تحت تعقیب قرار داده اند و نه کلی تم نسترا را که اتهامش بسیار سنگینتر است؟ جواب جالب توجه است: «او مردی را کشته بود که با او نسبت خونی نداشت».

قتل مردی که نسبت خونی با زنی که قاتل اوست نداشته باشد، ولو اینکه شوهر قاتل باشد، قابل جبران است و به اری نی ها مربوط نیست. کار آنها اینست که فقط انتقام قتل در میان وابستگان خونی را بگیرند و وحیتمرین آنها، برمبنای حق مادری، مادر کشی است. در اینهنگام آپولو به دفاع از اورستس برمیخیزد. آتنا از آرئوپاژیت^(۲۵)ها – داوران آتنی – میخواهد که در مورد مسئله رأی بدhenد. آراء برائت و محکومیت مساویند. آنگاه آتنا رئیس دادگاه، رأی خود را بر له او میدهد و تبرئه اش میکند. حق پدری بر حق مادری تفوق یافته است. بنا بر توصیف خود اری نی ها، «خداؤندان اصل و نسب فرعی» بر ارنی ها پیروز می شوند و بالاخره خود را بدانجا میرسانند که منصب جدیدی در خدمت نظام نوین بدست میآورند.

این تفسیر جدید و مطلقاً صیح اورستیا، یکی از بهترین و زیباترین قسمتهای کتاب است ولی در عین حال نشان میدهد که خود باکوفن همانقدر معتقد به اری نی ها، آپولو و آتناست که آئه شیلوس در زمان خود بود. در حقیقت او معتقد است که در عهد نیم خدایان، آنها چنین معجزه ای کرده، حق مادری را برانداخته و حق پدری را جایگزین آن کرده اند. بطور وضوح چنین برداشتی –

که مذهب را اهرم تعیین کننده تاریخ جهان می‌انگارد — باید بالاخره به تصوف صرف منتهی گردد. لذا این کاری سخت، و نه لزوماً همیشه مفید فایده است که در این مجلدات حجیم چهارگانه باکوفن غرق شویم. ولی این همه، از شایستگی او بعنوان یک پیشاپنگ چیزی نمی‌کاهد، چه او اولین فردی بود که بجای عبارت پردازی در مورد شرایط بدوى ناشناخته مقاومت جنسی مختلط، این نکات را ثابت کرد که ادبیات کلاسیک کهن مملو است از اثرات شرایطی که در حقیقت قبل از یکتا همسری در میان یونانیان و آسیائی‌ها وجود داشته است، که در آن شرایط، یک مرد نه تنها با بیش از یک زن مقاومت می‌کرد، بلکه یک زن هم با بیش از یک مرد مقاومت می‌کرد، بدون اینکه رسوم مقرر را نقض کنند؛ اینکه این رسم بدون باقی گذاشتن اثراتی بصورت تسلیم محدود زن — که بعلت آن زنها مجبور بودند که حق خود به ازدواج یکتا همسری را خریداری کنند — از بین نرفت؛ اینکه نسب از اینرو در ابتدا فقط از طریق تبار زن — از مادر به مادر — می‌توانست مشخص شود؛ اینکه این اعتبار انحصاری تبار زن، در یکتا همسری هم که در آن ابویت مطمئن، یا لاقل مشخص، بود ادامه یافت؛ و اینکه این موضع اولیه مادر بمتابه تنها والد قطعی فرزندانش، باعث ایجاد یک موضع اجتماعی برای او، و برای زنان بطور کلی، می‌شد که بالاخره از هر موضعی است که تاکنون داشته‌اند. باکوفن این احکام را به این درجه از وضوح بیان نکرد، بینش صوفیگرانه او مانع از این کار بود، ولی در عوض ثابت کرد که این احکام درست می‌باشند، و این کار در سال ۱۸۶۱ یک انقلاب تام و تمام بشمار میرفت.

کتاب حجیم باکوفن به آلمانی نوشته شده بود، یعنی بزیان ملتی که در آن زمان کمتر از هر ملت دیگری به وضع ماقبل تاریخ خانواده کنونی علاقمندی نشان میداد. بنابراین او ناشناخته ماند. فرد بعدی که در این رشته در سال ۱۸۶۵ ظاهر شد، ابدأ نامی از باکوفن نشنیده بود.

این جانشین، ج. اف. مک لنان(۲۶)، نقطه مقابل سلف خود بود. در اینجا بجای یک صوفی با استعداد، ما با یک حقوقدان خشک و سرسخت روپرتو می‌شویم؛ بجای تفنن‌های مفرط شاعرانه، با استدللات قابل تعمق وکیل مدافعی روپرتو هستیم که از موکل خود دفاع می‌کند. مک لنان، در میان بسیاری از خلق‌های وحشی، بربر، و حتی متمند عصر کهن و جدید، یک نوع ازدواج را می‌باید که در آن، داماد، بنهایی یا بهمراه دوستانش، مجبور است که تظاهر کند که عروس را از دست وابستگانش بزور میریابید. این رسم باید از بقایای رسم گذاشته‌ای باشد که در آن مردان یک قبیله زنان خود را از قبیله دیگری در واقع بزور می‌گرفتند. و گرنه این «ازدواج ربائی»(۲۷) از کجا مایه می‌گرفت؟ تا زمانی که مردان تعداد کافی زن در قبیله خود می‌یافتد ابدأ لزومی باین کار نبود. ولی غالباً در میان خلق‌های عقب مانده مشاهده می‌کنیم که گروه‌های خاصی وجود دارند (که در حوالی سال ۱۸۶۵ هنوز با خود قبیله یکی گرفته می‌شدند) که ازدواج داخلی در بین آنها

ممنو^ع است، بطوریکه اجباراً، مردان، زنان خود، و زنان شوهران خود را در خارج از گروه انتخاب میکنند، در حالیکه در میان دیگران این رسم وجود دارد که مردان یک گروه معین مجبورند که زنان خود را فقط از درون گروه خود برگزینند. مک لنان گروه های نوع اول را برون همسر(۲۸)، و نوع دوم را درون همسر(۲۹) می نامد و بدون اینکه در درس بیشتری بخود بدهد، یک آنتی تر سخت و سفت بین «قبائل» برون همسر و درون همسر قائل میشود. گرچه بررسی های خود او در مورد برون همسری، این حقیقت را درست جلو چشم او می گذارد که در بسیاری از – اگر نه در غالب، یا حتی در تمام – موارد، این آنتی تر فقط در پندار او وجود دارد، معهداً او آنرا اساس کل تئوری خود قرار میدهد بر این مبنی او معتقد است قبائل برون همسر، زنان خود را فقط از خارج انتخاب میکنند؛ و در حالت جنگ مداوم بین قبائل که مشخصه توحش است، این کار فقط با ربودن میسر است.

مک لنان باین باین بحث ادامه میدهد: این رسم برون همسری از کجا نشات میگیرد؟ برداشت‌های همخونی(۳۰) و مقارت با خویشاوندان(۳۱) باین مسئله ربطی ندارد، چه این مفاهیم خیلی بعدها پیدا شدند. اما رسمی که در میان انسانهای وحشی بسیار شایع است، که دختران خود را بلاfacile بعد از تولد میکشند، ممکن است به آن مربوط شود. این رسم، باعث زیاده شدن تعداد مردان در هر قبیله شد، که نتیجه مستقیم و الزامی آن، تصاحب مشترک یک زن بوسیله چند مرد – چند شوئی – بود. نتیجه آن نیز چنین بود که مادر یک طفل معلوم بود ولی پدر معلوم نبود، و از اینرو خویشاوندی فقط از طریق تبار زن و کنار گذاشتن مرد در نظر گرفته میشد – حق مادری. نتیجه دیگر کمبود زن در یک قبیله – کمبودی که با چند همسری نقصان مییافتد ولی مرتفع نمیشد – دقیقاً ربودن سیستماتیک و بزور زنان از قبائل دیگر بود. «از آنجا که برون همسری و چند شوئی به یک علت واحد – عدم تساوی عددی جنسها – مربوط میشوند، ما مجبوریم که تمام نژادهای برون همسر را در اصل چند شو بدانیم بنابراین باید بدون تردید بپذیریم که در میان نژادهای برون همسر، اولین نظام خویشاوندی(۳۲)، نظامی بود که در آن علاقه خونی تنها از طریق مادر مشخص میگردید.» (مک لنان، مطالعاتی در تاریخ باستان، ۱۸۸۶، ازدواج بدی، ۱۸۸۶، صفحه ۱۲۴).(۳۳)

شایستگی مک لنان این است که توجه را به شیوع و اهمیت فراوان چیزی که آنرا برون همسری مینامد، جلب کرده است. ولی او بهیچوجه کاشف وجود گروه های برون همسر نبود و مهم تر اینکه، آنرا درک نکرده بود. علاوه بر یادداشت های قدیمیتر و پراکنده بسیاری از ناظرین که منابع مک لنان بودند، لاتام (مردم شناسی توصیفی، ۱۸۵۹)(۳۴) بدقت و درستی هر چه بیشتر این نهاد را در میان مأگارهای(۳۵) هندی توصیف کرد و اعلام نمود که این امر در تمام نقاط جهان

عموماً وجود و شیوع داشته است – عبارتی که بوسیله خود مک لنان نقل شده است. و مورگان ما نیز حتی در سال ۱۸۴۷ در نامه هایش درباره ایروکوئی ها^(۳۶) (در امریکن رویو)^(۳۷) و در سال ۱۸۵۱ در «اتحادیه ایروکوئی ها»^(۳۸) ثابت کرد که این مسئله در این قبیله وجود داشته است و آنرا بدرستی توصیف کرد؛ در حالیکه، همانطور که خواهیم دید، طرز تفکر حقوقی مک لنان باعث سردرگمی بیشتری در مورد این مسئله شد، تا تفnen های صوفیانه باکوفن در مورد حق مادری. این نیز از شایستگی مک لنان است که تشخیص داد سیستم رسیدن به نسب از طریق مادر، سیستمی است که در ابتدا وجود داشته است، گرچه همانطور که بعدها خود ذکر کرد باکوفن قبل از او باین تشخیص رسیده بود. ولی در اینجا نیز او ابداً صریح و روشن ادای مطلب نمیکند، دائماً از «خویشاوندی فقط از طریق زنان» سخن میگوید و مرتباً این عبارت را – که در مورد مراحل اولیه صحیح است – در مورد مراحل بعدی تکامل هم بکار میبرد؛ در صورتی که گرچه نسب و توارث هنوز منحصراً از طریق تبار زن مشخص میشوند، خویشاوندی از طریق تبار مرد نیز تشخیص داده شده و عنوان گردیده است. این نشانه بینش محدود حقوقدانی است که یک عبارت حقوقی غیرقابل انعطاف برای خود وضع میکند و بدون تعديل آن در شرایطی که مصدق آنرا از بین برد اند، کماکان آنرا تکرار میکند.

چنین بنظر میرسد که تئوری مک لنان علیرغم قابل تعمق بودنش حتی از نظر خود مؤلف آن نیز بر پایه محکمی استوار نبود. لااقل خود او از این حقیقت متعجب بود که: «مشاهده میشود که شکل **«تظاهر»** به ربودن اکنون درست در میان آن نژادهایی از همه مشخص تر و واضح تر است که خویشاوندی مرد **«یعنی نسب از طریق تبار مرد»**، در بین آنها وجود دارد» (ص ۱۴). ایضاً: «این شگفت آور است که تا آنجا که میدانیم امروزه در هیچ جائی، که برون همسری و بدوي ترین نوع خویشاوندی با هم وجود دارند، بچه کشی بصورت یک سیستم مشاهده نمیشود» (ص ۱۴۶). این دو حقیقت تفسیر او را رد میکند و او تنها میتواند در مقابل آنها فرضیه های جدیدتر و پیچیده تری عنوان کند.

معهذا این تئوری در انگلستان با استقبال زیادی مواجه شد و سروصدای زیادی برانگیخت. در آنجا، مک لنان عموماً بعنوان بنیان گذار تاریخ خانواده و برجسته ترین اتوریته در این زمینه پذیرفته شد. آنتی تز او بین «قبائل» برون همسر و درون همسر، با وجود استثنایات و تعديل های مختصراً که بدانها اعتراف میشد، معهذا بصورت بنیان مشخص نظر غالب باقی ماند و عامل محدود کننده ای شد که هرگونه بررسی آزاد در زمینه مورد تحقیق، و بالنتیجه هر نوع پیشرفت قطعی، را غیرممکن میساخت. پر بها دادن به مک لنان که در انگلستان مرسوم شده بود، و بتقلید از آنها در جاهای دیگر هم رواج یافت، ما را در مقابل، موظف به ذکر این نکته میکند

که ضرر او با این آنتی تر بین «قبائل» برون همسر و درون همسر، بیش از نفعی است که بررسی های او بدست دادند.

در این اثنا فاکت های بیشتر و بیشتری روشن شدند که دیگر در این طرح تر و تمیز نمی گنجیدند. مک لنان فقط سه شکل ازدواج را می‌شناخت – چند همسری، چند شوئی و یکتا همسری. ولی هنگامیکه توجه باین نکته معطوف شد، دلائل همواره فراوان تری بدست آمد مبنی بر اینکه در میان خلق های عقب مانده شکل هائی از ازدواج وجود داشت که در آن یک گروه از مردان بطور اشتراکی صاحب یک گروه از زنان می‌شدند، لوبوک (در منشاء تمدن، ۱۸۷۰، ۳۹) تشخیص میدهد که این ازدواج گروهی ((ازدواج کمونی)) یک حقیقت تاریخی است.

بلافاصله بعد، در سال ۱۸۷۱، مورگان با اسناد جدید و از بسیاری جهات تعیین کننده، ظاهر شد. ولی قانع شده بود که سیستم خویشاوندی عجیبی که در میان ایروکوئی ها حاکم بود، در میان تمام بومیان ایالات متحده نیز وجود داشت و بنابراین در سرتاسر یک قاره گسترده بود، گرچه این مستقیماً در تضاد بود با مدارج خویشاوندی که عمدها از سیستم ازدواجی حاکم در آنجا بر می‌خاست. بنابراین او حکومت فدرال آمریکا را وادار کرد که در باره سیستم های خویشاوندی خلق های دیگر، برمبنای پرسش نامه و جداولی که خود او وضع کرده بود، به جمع آوری اطلاعات مبادرت ورزد، و از روی جواب ها، به کشف این نکات نائل آمد: ۱ - اینکه سیستم خویشاوندی سرخ پوستان آمریکا در میان قبائل بیشمار دیگری در آسیا، و در شکل تعديل یافته ای در آفریقا و استرالیا نیز، حاکم بود؛ ۲ - اینکه آن سیستم بوسیله یک شکل ازدواج گروهی در هاوائی و در جزایر استرالیا، که اکنون در حال نابودی بود، کاملاً قابل توضیح بود؛ ۳ - اینکه بهر حال در کنار این شکل، در همان جزایر، یک سیستم خویشاوندی دیگر نیز وجود داشت که فقط بر مبنای یک شکل ازدواج گروهی از اینهم بدوى تر، که اکنون از بین رفته بود، قابل توضیح بود. او مدارک جمع آوری شده و نتیجه گیری های خود را از آنها، در کتاب سیستم های همخونی و خویشاوندی سببی (۴۰)، در سال ۱۸۷۱ منتشر کرد و از آنجا بحث را به عرصه بینهایت وسیعتری کشاند. او با شروع از سیستم های خویشاوندی، شکل های خانواده منطبق با آنها را از نو ساخت و بدین طریق راه جدیدی برای بررسی، و چشم انداز بسیار وسیعتری به ماقبل تاریخ بشریت، گشود. با تشخیص اعتبار این شیوه، ساختمن ترو تمیز مک لنان مانند حبابی می‌ترکد.

مک لنان در چاپ جدید ازدواج بدوى (مطالعاتی در تاریخ باستان، ۱۸۷۶) از تئوری خود دفاع کرد. با وجود آنکه خود او بصورت کاملاً تصنیعی تاریخ خانواده ای می‌سازد، صرفاً بر مبنای فرضیه ها، معهذا نه تنها از لوبوک و مورگان اثبات هر یک از اظهاراتشان می‌طلبد، بلکه همچنین چنان دلائل مسلمی را طلب می‌کند که فقط در دادگاه های اسکاتلندر خواسته می‌شود. و

این مطلب را مردی عنوان میکند که خود از رابطه نزدیک بین مادر برادر و پسر خواهر در بین زرمن ها (تاسیتوس، ژرمانیا) (۴۱)، از گزارش قیصر (۴۲) – مبنی بر اینکه بربیتون ها (۴۳) در گروه های ده دوازده نفری بطور اشتراکی زنهایشان را در تعلق داشتند – و از تمام گزارش های نویسنده‌گان کهن در مورد جماعت زنان در میان بربرها – بدون ذره ای تردید باین نتیجه میرسد که چند شوئی در میان تمام این خلق ها یک قاعده بوده است! این مانند گوش دادن به دادستانی است که به خود همه گونه اجازه ای میدهد ولی از وکیل مدافع، صوری ترین، و از نظر قانونی معتبرترین، دلیل را برای ادای هر کلمه ای می طلبد.

او اظهار میدارد که ازدواج گروهی زائیده تخیل صرف است، و بنابراین از باکوفن هم عقبتر می‌افتد. او میگوید که سیستم های خویشاوندی مورگان چیزی جز دریافت های ساده از آداب اجتماعی نیست، و این امر از آنجا اثبات میشود که سرخ پوستان، غریبه ها، سفید پوستان را «برادر» یا «پدر» می‌خوانند. مانند این است که واژه های پدر، مادر، برادر، خواهر شکلهای توخالی مخاطب قرار دادن هستند، چون کشیش ها و راهبه های بزرگ کاتولیک پدر و مادر خوانده میشوند، و یا باین علت که زهاد و تارکین دنیا و حتی فراماسیون ها و اعضاء اتحادیه های حرفه ای انگلیس، در مجالس رسمی خود، برادر و خواهر خطاب میشوند. بطور خلاصه، دفاع مک لنان بطور اسفباری ضعیف بود.

ولی یک نکته باقی مانده بود که کسی علیه آن چیزی نگفته بود. آنتی تز «قبائل» برون همسر و درون همسر که وی کل سیستم خود را بر اساس آن بنا نهاده بود، نه تنها متزلزل نشده بود، بلکه عموماً بعنوان ستون قائم کل تاریخ خانواده پذیرفته شده بود. این نکته پذیرفته شده بود که کوشش مک لنان برای توضیح این آنتی تز غیر کافی بوده و با فاکت هائی که خودش ارائه میداد در تضاد بود. ولی خود آنتی تز – وجود دو نوع قبائل متقابلاً متباین و مجزا و مستقل، که یکی از آنها زنان خود را از درون قبیله برمیگزیند در حالیکه این کار برای دیگری مطلقاً ممنوع بود – بصورت حقیقت آسمانی غیرقابل تغییر پذیرفته شده بود. فی المثل کتاب منشاء خانواده نوشته ژیرو تولون (۱۸۷۴) (۴۴) و حتی کتاب منشاء تمدن (چاپ چهارم ۱۸۸۲) نوشته لوبوک (۴۵) را میتوان مورد توجه قرار داد.

در همینجا است که اثر عمدۀ مورگان: جامعه باستان (۱۸۷۷) (۴۶) ظاهر میشود، کتابی که نوشته حاضر بر مبنای آن تهییه شده است. در این نوشته چیزی که مورگان آنرا در سال ۱۸۷۱ بطور مبهم حدس میزد، با احاطه هر چه بیشتر تکامل یافته است. درون همسری و برون همسری آنتی تز یکدیگر نیستند، تاکنون هیچ «قبیله» برون همسر، در جائی شناخته نشده است. ولی در زمانی که ازدواج گروهی هنوز شایع بود – و این باحتمال زیاد در همه جا، در این یا آن زمان وجود داشته

است – قبیله شامل گروه های چندی بود که از طریق خونی، توسط مادر بهم وابسته بودند – تیره ها – که ازدواج بین آنها اکیداً ممنوع بود، بطوریکه گرچه مردان تیره میتوانستند زنان خود را از درون قبیله خود بگیرند و اینکار را هم علی القاعده میکردند، ولی مجبور بودند که آنها را از خارج از تیره خود انتخاب کنند. بدینطريق خود تیره اکیداً برون همسر بود، قبیله که شامل تمام تیره ها میشد اکیداً درون همسر بود. بدین گونه آخرین بقایای ساختمان تصنیعی مک لنان کاملاً در هم فرو ریخت.

معهذا مورگان به این قانع نبود. تیره های سرخ پوستان آمریکا باعث پیشرفت تعیین کننده دیگری در زمینه بررسی او شدند. وی کشف کرد که تیره بعدی – که بر مبنای حق پدری سازمان یافته بود و ما آنرا در میان خلق های متمند عهد کهن مشاهده میکنیم – از تکامل شکل بدوى تیره ای بوجود آمده است که بر مبنای حق مادری سازمان یافته بود. تیره یونانی و رومی که برای همه مورخین گذشته بصورت معماً جلوه میکرد، اکنون بوسیله تیره سرخ پوستان آمریکائی تبیین میشد، و بدینطريق بنیان جدیدی برای کل تاریخ جوامع اولیه یافته شد.

کشف مجدد تیره حق مادری اولیه، بمشابه مرحله مقدم تیره حق پدری در میان خلق های متمند، در زمینه تاریخ جوامع همان اهمیتی را داراست که تئوری تحول داروین برای زیست شناسی، و تئوری ارزش اضافی مارکس برای اقتصاد سیاسی. این کشف، مورگان را قادر ساخت که برای اولین بار طرح یک تاریخ خانواده را بریزد که در آن لاقل مراحل کلاسیک تکامل – رویه همراه، بطور موقت، تا آنجا که میزان اسناد موجود اجازه میداد – تشییت گردد. بدیهی است که این امر، دوران جدیدی را در برخورد با تاریخ جوامع اولیه باز میکند. تیره حق مادری ستون قائمی شده است که کل علم بر محور آن میچرخد. پس از کشف آن میدانیم که بررسیهای خود را در چه جهتی انجام دهیم، چه چیزی را بررسی کنیم و چگونه نتیجه بررسی های خود را طبقه بنده نمائیم. درنتیجه، پیشرفت در این زمینه بسیار سریعتر از زمان مورگان شده است.

امروزه عموماً کشفیات مورگان بنحو وسیع شناخته شده اند، و شاید بهتر است بگوئیم در انگلستان توسط مورخین عهد ماقبل تاریخ به تملک نیز درآمده اند، ولی هیچیک از اینها اذعان نخواهند کرد که این انقلاب در بینش را به مورگان مدیونیم. در انگلستان تا آنجا که ممکن باشد از کتاب او سخنی بمیان نمی آورند و از خود مورگان – پس از ابراز تحسین از کارهای گذشته اش – در می گذرند. در زمینه جزئیات طرح او خرده گیری بعمل می آید، حال آنکه سکوت لجوجانه ای بر کشفیات واقعاً عظیم او سایه افکنده است. چاپ اصلی کتاب تاریخ باستان اکنون نایاب شده است؛ در آمریکا بازار سود آوری برای این نوع کتب وجود ندارد؛ بنظر میرسد که در انگلستان این کتاب بطور سیستماتیک سرکوب شد، و تنها چاپی که هنوز از این اثر دورانساز

میتوان از کتابفروشان تهیه کرد، ترجمه آلمانی آن است.

این تغافل، که مشکل است آنرا توطئه سکوت ندانست — بخصوص با در نظر گرفتن نقل قول های متعددی که صرفاً بخاطر رعایت ادب و حفظ ظواهر رفاقت میشود — در نوشته های مورخین سرشناس عهد ماقبل تاریخ را به چه حسابی میتوان گذاشت؟ شاید به این علت است که مورگان آمریکائی بود و این برای مورخین انگلیسی مشکل است که علیرغم شکیبائی قابل تحسینشان در جمع آوری مطالب، مجبور شوند که متکی به دو خارجی — باکوفن و مورگان — باشند تا نظرگاه عمومی برای ترتیب و گروه بندی این مطالب، یا بطور خلاصه، ایده هایشان را معین کنند؟ یک آلمانی را شاید بشود تحمل کرد، ولی یک آمریکائی را چطور؟ هر انگلیسی هنگامیکه با یک آمریکائی مواجه میگردد ناگهان وطن پرست میشود، و من موقعیکه در ایالات متحده بودم با نمونه های جالبی از این امر مواجه شدم. باید این نکته را اضافه کنم که مک لنان از نقطه نظر رسمی، باصطلاح بنیان گذار و رهبر مکتب ماقبل تاریخی انگلیسی اعلام شده بود، بعبارت دیگر، این برای مورخین ماقبل تاریخ شیوه ای پسندیده بود که با منتهای احترام از تئوری تاریخی تصنیعی او، که از بچه کشی به چند شوئی و ازدواج از طریق رباش و از آنجا به خانواده حق مادری منتهی میشود — یاد کنند؛ اینکه کوچکترین تردید در وجود «قبائل» برون همسر و درون همسر مطلقاً متباین، بدعت ناشایسته محسوب شود، و از اینکه مورگان تمام این جزمهای پوج را بدور ریخته بود، به اهانت به مقدسات متهم گردد. بعلاوه، او این جزمهای را صرفاً با بیان مطالب خود نابود کرد، و ستایش کنندگان مک لنان که تاکنون بین برون همسری و درون همسری تلو تلو میخوردند نزدیک بود سر خود را به سنگ بکویند. آنها آه می کشند که: چقدر باید احمق بوده باشیم که خودمان اینها را مدت‌ها قبل کشف نکرده باشیم!

و گوئی که این جنایت برای امتناع مکتب رسمی از هر نوع برخوردي بجز بی تفاوتی سرد، نسبت به او کافی نبود، مورگان کاسه صبر آنها را — نه تنها با انتقاد از تمدن، از جامعه تولید کالائی، یعنی اساس جامعه کنونی ما بطريقی که یادآور فوریه (۴۷) بود، بلکه با سخن گفتن از تغییر شکل آینده جامعه بزیانی که کارل مارکس میتوانست بیان کرده باشد — لبریز ساخت. بنابراین مک لنان با این اتهام شدیداللحن مبنی بر اینکه او «یک ضدیت عمیق با شیوه تاریخی» دارد، جزایش را کف دستش گذاشت، و این کاریست که پروفسور ژیرو تولون نیز در ژنو، حتی در سال ۱۸۸۴، با تأیید آن اتهام انجام داد. آیا همین ژیرو تولون نبود که در ۱۸۷۴ (منشاء خانواده) در تار برون همسری مک لنان دست و پا میزد و آیا مگر مورگان نبود که او را از آن رهانیده بود؟

ضرورتی ندارد که من در اینجا به پیشرفت های دیگری بپردازم که تاریخ جوامع اولیه به مورگان

مديون است، در متن کتاب به نکات لازم اشاره خواهد شد. در اين چهارده سالى که از انتشار اثر اصلی او ميگذرد، مدارک ما در زمينه تاریخ جوامع انسانی اولیه افزایش بسیار يافته است. علاوه بر انسان شناسان، سیاحان و مورخین حرفه ای عهد ماقبل تاریخ، محصلین حقوق تطبیقی هم در این راه وارد شده و مطالب و نقطه نظرهای جدیدی ارائه داده اند. در نتیجه بعضی از فرضیات مورگان در زمينه نکات خاصی متزلزل شده و یا غیرقابل دفاع گردیده اند. ولی مدارک جدید در هیچ جا موجب عوض شدن برداشت های اساسی او نشده اند. نظامی که وی در مطالعه تاریخ جوامع اولیه بوجود آورد، در ويژگیهای اساسی اش، تا امروز بقوت خود باقی است. حتی میتوانیم بگوئیم هر اندازه که اعتبار او در تدوین این پیشرفت مهم پنهان نگاه داشته میشود، معهذا این نظام، بهمان اندازه، مقبولیت عمومی پیدا میکند. (۴۸)

فردریک انگلس

لندن، ۱۶ژوئن ۱۸۹۱ (۴۹)

منشاء خانواده،

مالکیت خصوصی و دولت

فصل اول

دورانهای ماقبل تاریخی فرهنگ

مورگان اولین فرد متخصصی بود که کوشید تا نظم معینی در ماقبل تاریخ انسان وارد کند؛ میتوان انتظار داشت که — مگر در صورتیکه مطالب اضافی مهمی باعث لزوم تغییراتی شود — طبقه بندی او همچنین به قوت خود باقی بماند.

او طبعاً از میان سه دوران عمدۀ توحش، بربریت و تمدن، به اولی و دومی و گذار آن به سومی می پردازد. وی هر یک از این دوران ها را برحسب پیشرفتی که در تولید وسائل معاش پیدا شده به مراحل پائینی، میانی و بالائی تقسیم میکند، زیرا همانطور که او میگوید: «کل مسئله تفوق بشر بر زمین، وابسته به مهارت وی در این جهت بود. انسانها تنها موجوداتی هستند که میتوان گفت کنترل مطلق بر تولید خوراک پیدا کرده اند. دورانهای بزرگ پیشرفت بشریت کم و بیش بطور مستقیم با توسعه منابع معاش یکی بوده است». تحول خانواده همزمان با آن به پیش میرود ولی چنان معیار تعیین کننده ای برای تعیین حدود دورانها بدست نمیدهد.

۱_ توحش

۱ _ مرحله پائینی. کودکی نسل بشر. بشر هنوز در موطن اولیه اش، یعنی جنگل های مناطق حاره و تحت حاره زندگی میکرد و لاقل قسماً در درختان سکونت مینمود. این امر بتهائی امکان ادامه حیات او را، علیرغم وجود حیوانات درنده بزرگ، بیان میکند. میوجات، دانه ها و هسته ها و ریشه گیاهان، غذای او بودند، بوجود آمدن سخن ملفوظ، دستاورد عمده این دوران بشمار میرود. هیچ یک از خلق هایی که در طول دوران تاریخی شناخته شدند، دیگر به این مرحله بدوى تعلق نداشتند. گرچه این دوران ممکن است هزاران سال طول کشیده باشد، ما شواهد مستقیمی از وجود آن در دست نداریم، ولی هنگامی که اصل و نسب انسان از قلمرو حیوانی را پذیریم، پذیرفتن این مرحله گذار غیرقابل اجتناب میشود.

۲ _ مرحله میانی. این مرحله با مورد استفاده قرار دادن ماهی (و همچنین خرچنگ و صدف و حیوانات دریائی دیگر) برای خوراک و با استفاده از آتش، آغاز شد. این دو مکمل هم هستند زیرا خوراک ماهی فقط با استفاده از آتش کاملاً خوردنی میشود. اما این غذای جدید انسان را از قید اقلیم و مکان رها ساخت. انسان قادر شد که با دنبال کردن رودها و سواحل دریا، حتی در همان حالت توحش، بر قسمت اعظم سطح کره زمین گسترش شود. ابزارهای سنگی خشن و صیقل نیافته عصر سنگی اولیه – باصطلاح عصر کهن سنگی^(۵۰) – که کلاً یا عمدتاً متعلق به این دوران بوده و در سراسر همه قاره ها پراکنده اند، شواهدی بر این مهاجرت هستند. سرزمین هایی که تازه اشغال میشدند، و نیز شوق فعال مداوم برای کشف، همراه با تسلط آنها بر هنر ساختن آتش از طریق اصطکاک، غذایی جدیدی مانند ریشه ها و دکمه های غذایی را در اختیار قرار داد، که در خاکستر داغ یا چاله های پخت و پز (اجاق زمینی) پخته میشدند، و حیوانات شکاری، که پس از اختراع اولین سلاح ها، یعنی چماق و نیزه، گاهگاهی به رژیم غذایی اضافه میشدند. خلق های منحصرآ شکارچی، آنطوریکه در کتابها نمایانده میشود، یعنی خلق هایی که فقط از راه شکار امراض معاش کنند، هرگز وجود نداشته اند، زیرا شمره شکار کمتر از آن بود که چنین امری را امکان پذیر کند. بنظر میرسد که بعلت عدم اطمینان مدام در مورد منابع مواد غذایی، آدم خواری در این مرحله شروع شده و مدتیهای مديدة ادامه یافته باشد. استرالیائی ها^(۵۱) و بسیاری از اهالی پولی نزی^(۵۲) تا همین امروز در این مرحله میانی توحش هستند.

۳ _ مرحله بالائی. این مرحله با اختراع تیر و کمان شروع میشود، که با استفاده از آن، حیوانات شکاری وحشی جزء غذای عادی شده، و شکار یکی از اشتغالات معمولی میگردد. کمان،

کمند و تیر، ابزارهای بسیار پیچیده‌ای هستند و اختراع آنها متضمن تجربه انباشته شده طولانی و نیروی فکری صیقل یافته، و بالنتیجه هم‌مان با آن، آشنائی با تعداد دیگری از اختراعات میباشد. اگر ما خلق‌های که گرچه با تیر و کمان آشنا هستند ولی هنوز با هنر سفالگری (نقطه‌ای که مورگان تاریخ گذار به بربریت میداند) آشنائی ندارند را مقایسه کنیم، حتی در این مرحله ابتدائی، آغاز اسکان در دهکده‌ها، نوعی سیادت بر تولید وسائل معیشت را مشاهده میکنیم: ظرفها و ابزارهای چوبی، بافندگی با انگشت (بدون چرخ) با الیاف ساقه گیاهان، سبد بافتی شده از ساقه گیاهان یا بوریا، و ابزارهای سنگی صیقل یافته (نوسنگی) (۵۳). در اغلب موارد نیز با استفاده از آتش و تیر سنگی، قایق‌های که درون آن گود شده است ساخته شده، و در بعضی موارد از الوار و تیر چوبی برای خانه سازی استفاده شده است. تمام این پیشرفتها را فی المثل در میان سرخ پوستان آمریکای شمال غربی میتوان مشاهده کرد که گرچه با تیر و کمان آشنا هستند ولی از سفالگری چیزی نمیدانند. تیر و کمان برای دوران توحش، حکم شمشیر آهنین برای دوران بربریت، و اسلحه گرم برای دوران تمدن را دارد، یعنی سلاح تعیین کننده است.

۲ - بربریت

۱ - مرحله پائینی. این مرحله از تاریخ با شروع سفالگری آغاز میشود. در بسیاری از موارد نشان داده شده - و احتمالاً در جاهای دیگر هم چنین بوده است - که سفالگری از پوشاندن زنبیل‌ها و ظرفهای چوبی با لایه‌ای از سفال برای نسوز کردن آن شروع شد، بدین‌طریق بزودی کشف شد که سفالی که بدین ترتیب قالب گرفته است، بدون ظرف داخلی هم مفید است.

تا بدینجا ما میتوانیم جریان تحول را بطور عام، برای یک دوران معین در میان تمام خلق‌ها، صرفنظر از محل آنها، معتبر بدانیم. ولی با نزدیک شدن بربریت، ما به نقطه‌ای میرسیم که تفاوت در نعمات طبیعی دو قاره بزرگ شروع به ابراز وجود میکند. ویژگی مشخص دوران بربریت، اهلی کردن و دام پروری و کشت گیاهان است. در این زمان قاره شرقی، باصطلاح دنیای کهن، تقریباً تمام حیواناتی را که برای اهلی کردن مناسب بودند، و تمام غلات قابل کشت - بجز یک مورد استثنایی - را در خود داشت؛ در حالیکه قاره غربی، یعنی آمریکا فقط یک پستاندار قابل اهلی شدن یعنی لاما (۵۴) و آنهم فقط در بخشی از جنوب -، و فقط یکی از غلات قابل کشت - گو که بهترین آن - یعنی ذرت را داشت. اثر این شرایط طبیعی مختلف این بود که از این بعد نفوس هر یک از نیمکره‌ها برای خاص خود رفت، و لذا ملاک‌های خطوط مرزی بین مراحل متفاوت، در هر یک از این دو مورد، متفاوت میباشند.

۲- مرحله میانی. نیمکره شرقی، با اهلی کردن حیوانات شروع میشود؛ در نیمکره غربی، با پرورش گیاهان خوردنی بوسیله آبیاری و نیز با استفاده از خشت (گل خشک شده در آفتاب) و سنگ برای ساختمان، آغاز میگردد.

ما از نیمکره غربی(۵۵) شروع میکنیم زیرا این مرحله، در آنجا، تا زمان فتح اروپائیان بهمین صورت باقی مانده بود.

سرخ پوستان مرحله پائینی ببریت، هنگامیکه کشف شدند (و این شامل تمام سرخ پوستان شرق می سی سی پی است)، تا درجه معینی به پرورش ذرت و شاید کدوی تنبل، جالیزیها و دیگر محصولات باگی اشتغال داشتند و این ها یک قسمت خیلی مهم از غذای آنها را تشکیل میدادند. آنها در خانه های چوبی، در دهکده هائی که با نرده چوبی محصور بودند، زندگی میکردند. قبائل شمال غرب، بخصوص آنها که در منطقه رود کلمبیا زندگی میکردند، هنوز در مرحله بالائی توحش بسر میبردند، و با سفالگری، و با هیچ نوع پرورش گیاه آشنائی نداشتند. از جانب دیگر، کسانی که سرخ پوستان پوئیلو(۵۶) نیو مکزیک نامیده میشدند، یعنی مکزیکیها، بومیان آمریکای مرکزی و پرو، هنگام فتح آمریکا در مرحله میانی ببریت بسر میبردند. آنها در خانه هائی قلعه مانند، که از خشت و سنگ ساخته شده بود، زندگی میکردند؛ باغات، مزارع ذرت و گیاهان خوردنی دیگر را بطور مصنوعی آبیاری میکردند، که برحسب محل و اقلیم متفاوت بوده و منبع عمدۀ غذائی آنها بشمار میرفت؛ آنها حتی تعدادی از حیوانات را اهلی کرده بودند – مکزیکی ها، بوقلمون و سایر پرندگان، و پروری ها، لاما را. بعلاوه آنها با کار کردن با فلزات آشنا بودند – بجز با آهن؛ و بهمین علت بود که هنوز نمی توانستند از استفاده از سلاح های سنگی و ابزارهای سنگی صرفنظر کنند. فتح آمریکا توسط اسپانیا، تکامل مستقل بیشتر را متوقف کرد.

در نیمکره شرقی، مرحله میانی ببریت با اهلی کردن حیوانات شیرده و گوشدار شروع شد، در حالیکه بنظر میرسد که پرورش گیاهان تا اواخر این دوران ناشناخته مانده باشد. بنظر میرسد که اهلی کردن و پرورش احشام و تشکیل گله های بزرگ، وجه تمایز آریائی ها و سامی ها از باقی توده های ببری باشد. اسم های احشام هنوز بین اروپائی ها و آسیائی های آریائی مشترک اند؛ اسم های گیاهان قابل پرورش ابداً چنین نیستند.

در مناطق مناسب، تشکیل گله منجر به زندگی شبانی شد، در میان سامی ها، در جلگه های سرسیز فرات و دجله، در میان آریائی ها در جلگه های هند، اوکسوس(۵۷)، جاکسارتز(۵۸)، دان(۵۹) و دنیپر(۶۰). اهلی کردن حیوانات باید در ابتدا در حواشی چنین مراتعی انجام گرفته باشد. بدینگونه است که برای نسل های بعدی چنین بنظر میرسد که خلق های شبان از نقاطی

منشاء گرفته اند که نه تنها گهواره بشریت نبوده است، بلکه برای اسلاف وحشی آنها و حتی برای خلق های مرحله پائینی بربریت غیرقابل سکونت بوده است. برعکس هنگامی که این بربرهای مرحله میانی به زندگی شبانی روی آوردن، هیچگاه بخاطر آنها خطور نکرد که به میل خود جلگه های سرسبز پر آب را رها کرده و به مناطق جنگلی که موطن اسلام‌شان بود برگردند. حتی هنگامیکه آریائی ها و سامی ها بیشتر به طرف شمال و غرب رانده شدند، سکونت در مناطق جنگلی آسیای مرکزی و اروپا را غیرممکن یافتند، تا اینکه بوسیله کشت غلات موفق شدند که احشام خود را در زمین های کمتر مساعدی تغذیه کنند و بخصوص زمستان را در آنجا بگذرانند. تقریباً قطعی است که کشت غلات در ابتدا بعلت ضرورت تهیه علوفه برای احشام بوجود آمد، و تنها بعدها برای تغذیه انسان اهمیت یافت.

گوشت و شیر فراوانی که در اختیار آریائی ها و سامی ها بود، و بخصوص اثر نافع این غذاها بر رشد کودکان، شاید بتواند تکامل عالیتر این دو نژاد را بیان کند. در حقیقت سرخ پوستان پوئبلو نیو مکزیکو که منحصراً گیاهخوار شده اند، مغزی کوچکتر از سرخ پوستان مرحله پائینی بربریت دارند که گوشت و ماهی بیشتری میخورند. بهر منوال، آدمخواری در این مرحله از بین میورد، و فقط بصورت مناسک مذهبی – و یا چیزی که در این مورد کاملاً معادل آن است، یعنی جادو – باقی میماند.

۳ مرحله بالائی. با ذوب و تصفیه سنگ آهن شروع می شود و با اختراع نوشتن الفبائی و استفاده از آن برای نوشته های ادبی، به مرحله تمدن میرسد. در این مرحله که همانطور که تذکر داده ایم، فقط در نیمکره شرقی بطور مستقل جریان یافت، از مجموع مراحل پیشین پیشرفت بیشتری در تولید بوجود آمد. یونانیان عهد نیم خدایان، قبائل ایتالیائی کمی از تأسیس روم، زرمن های عهد تاسیتوس و نورمن(۶۱)های زمان وایکینگ ها(۶۲)، متعلق به این دوران می باشند.

از همه مهمتر، ما در اینجا برای اولین بار با شخم آهنه، که توسط احشام کشیده میشد، مواجه میشویم، که کشت زمین را در یک حد وسیع – زراعت – میسر میساخت و در شرایطی که در آن زمان وجود داشت، یک ازدیاد عملاً نامحدود در وسائل معیشت را ممکن می نمود؛ ما همچنین در ارتباط با این، تسطیح جنگل ها و تبدیل آنها به زمین زراعی و چراغه – که باز بدون وجود تیر آهنه و بیل، در یک حد وسیع غیرممکن بود – را مشاهده میکنیم. ولی همراه با این، یک ازدیاد سریع جمعیت، و تراکم آن نیز، در مناطق کوچک بوجود آمد. قبل از زراعت زمین، تنها شرایط خیلی استثنائی میتوانستند نیم میلیون نفر را تحت یک رهبری واحد در آورند، و باحتمال زیاد، چنین امری هرگز بوقوع نپیوست.

در شعرهای هومر(۶۳)، بخصوص در ایلیاد(۶۴)، ما اوج مرحله بالائی بربریت را مشاهده

میکنیم. ابزار آهنی پیشرفته، دَم (آهنگری)، آسیاب دستی، چرخ سفالگری، روغن کشی و شرابسازی، کار با فلزات که در حد یک هنر تکامل یافته بود، کالسکه و ارابه جنگی، کشتی سازی با الوار و تیر چوبی، آغاز معماری بمتابه یک هنر، شهرهای احاطه شده در دیوار با برج و بارو، حماسه هومری با تمام اساطیر – اینها عمدت ترین میراث های گذار یونانیان از بربریت به تمدن بشمار میروند. اگر این ما را با توصیف قیصر و حتی تاسیتوس از ژرمن ها – که در آستانه آن مرحله فرهنگی قرار داشتند که یونانی های هومری در حال عبور از آن و ارتقاء به مرحله بالاتری بوده اند – مقایسه کنیم، مشاهده خواهیم کرد که تکامل تولید در مرحله بالائی بربریت چقدر غنی بوده است.

تصویری از تحول بشریت از توحش و بربریت به ابتدای تمدن، که من در اینجا آنرا به سیاق مورگان طرح کرده ام، باندازه کافی از نظر ویژگی های نو – و مهمتر اینکه از نظر ویژگیهای انکار ناپذیر – غنی است؛ انکار ناپذیر، زیرا که مستقیماً از تولید اخذ شده است. معهذا اینها در قیاس با تصویری که در انتهای سفر ما آشکار میشود کمنگ و حقیرند؛ فقط در این وقت است که قادر خواهیم بود یک منظره کامل از گذار بربریت به تمدن، و تفاوت فاحش آندو بدست دهیم. فعلًاً ما میتوانیم دوره بندی مورگان را باین ترتیب تعییم دهیم: توحش – دورانی که در آن تصاحب محصولات طبیعی آماده برای استفاده، غالب بود؛ چیزهایی که توسط انسان تولید میشدند عمدتاً ابزاری بودند که این تصاحب را تسهیل میکردند. بربریت – دورانی که در آن دامپروری و زراعت زمین بوجود آمد، که در آنها شیوه های ازدیاد بارآوری طبیعت بر اثر فعالیت انسان آموخته شد. تمدن – دورانی که انسان تکمیل محصولات طبیعی را فرا میگیرد؛ دوران صنعت – بمفهوم خاص کلمه – و هنر.

* زیرنویس ها

Lewis H. Morgan _۱

Ancient Society, or Researches in the lines of human _۲
progress from Savagery Through Barbarism to Civilization. By Lewis H.
Morgan, London, Mac Millan & Co. 1877.

این کتاب در آمریکا چاپ شد و در لندن بسختی بدست میآید. مؤلف آن چند سال پیش درگذشت.
(انگلیس).

_۳ مراجعه شود به یادداشت های «جامعه کهن» مورگان، توسط کارل مارکس چاپ روسی ۱۹۴۵
آرشیو مارکس – انگلیس، جلد نهم. (مؤلف).

_۴ این گروهها بعداً توضیح داده خواهند شد. Territorial groups

۵_ ما در سراسر ترجمه لفظ ژرمن را بهمین صورت بفارسی آورده ایم تا با دولت آلمان که موجودیت آن اخیر است، اشتباه نشود. به مقدمه مراجعه شود.

۶_ سلت ها یا کلت ها شامل برتون ها، ایرلندیها، ولش ها و اسکاتلندي های علیا هستند. Celts _۷ Promiscuous Bachofen _۸ Freeman. _۹ Tacitus. _۱۰ باخون E. B. Taylor, Researches into the Early History of Mother _۱۱ Mankind and the Development of Civilization, London 1865. _۱۲ انگلیس معنای دقیق این واژه را در پاورقی شماره ۸۵ تشریح میکند. Heroic Age _۱۳ Right, Bachofen Oresteia of Aeschylus. _۱۴ Gynecocracy _۱۵ Majestus _۱۶ Clytemnestra _۱۷ «عصر قهرمانان». _۱۸ Aegisthus _۱۹ Clytemnestra _۲۰ Trojan _۲۱ Agamemnon marriage by abduction _۲۲ J.f. McLennan _۲۳ Orestes _۲۴ Apollo _۲۵ Areopagites Athena _۲۶ Incest _۲۷ Iroquois _۲۸ Consanguinity _۲۹ Endogamous _۳۰ Exogamous _۳۱ Descriptive Ethnology, R. G. _۳۲ System of Kinship _۳۳ History, Primitive Marriage, London 1886. American _۳۴ Iroquois _۳۵ Magar _۳۶ Latham, Vol. I - II London, 1859. L. H. Morgan, League of the He - Dé - no - sau - nee, or Iroquois, _۳۷ Review J. Lubbock, the origin of civilization and the primitive Condition of Man. Mental and Social Condition of Savages, London 1870. L. H. Morgan, Systems of Consanguinity and Affinity of the Human race _۳۸ Fourier _۳۹ Ancient Society (1877). _۴۰ Caesar _۴۱ Tacitus, Germania, C. 20 _۴۲ Family Washington 1871. A. Giraud - Teulon, Les Origines de la race humaine _۴۳ Briton Lubbock, Origin of Civilization (Furth _۴۴ la famille, Genève, Paris 1874. _۴۵ در بازگشت از نیویورک در سپتامبر ۱۸۸۸ یکی از نمایندگان سابق کنگره آمریکا (نماینده روچستر) را ملاقات کرد که لویس مورگان را می شناخت. متأسفانه او چیز زیادی در باره او نداشت که با من درمیان نهاد. ولی گفت که مورگان در روچستر بصورت یک فرد معمولی زندگی میگرد و به مطالعات خود اشتغال داشت. برادر او سرہنگ ارتش بود و در وزارت جنگ در واشنگتن صاحب منصب بود. مورگان از طریق مساعدت اداره برادرش موفق شده بود که حکومت را نسبت به تحقیقاتش علاقمند کند و مقداری از نوشته های خود را بخراج دولت انتشار دهد. این نماینده سابق اظهار

داشت که خود او نیز هنگامیکه در کنگره بود به این کار کمک کرده بود. (انگلس). ۴۹ _ اولین بار در Neue Zeit در سال ۱۸۹۱ بصورت یک مقاله تحت عنوان «در باره تاریخ خانواده بدوى» انتشار یافت. ۵۰ _ ۵۲ منظور انگلس آبورجین ها _ بومیان Polynesia. ۵۱ Paleolithic سیاه پوست _ استرالیاست. ۵۳ _ ۵۶ Neolithic. ۵۴ _ قاره آمریکا ۵۵ Llama ۵۷ اکنون آمو دریا نامیده میشود. ۵۸ _ Jaxartes اکنون سیر دریا نامیده میشود. ۵۹ _ ۶۰ Homer ۶۱ Vikings ۶۲ Norman ۶۳ Dnieper ۶۴ Don Iliad

* فهرست اعلام

الف

آنه شیلوس Aeschylus ۵۲۵ _ ۴۵۶ قبل از میلاد) دراماتیست یونانی و مؤلف تراژدی های کلاسیک.

آگاسیز Agassiz, Jean Louis Rodolphe ۱۸۰۷ _ ۱۸۷۳ (میلادی) طبیعی دان سویسی، دارای افکار بسیار ارتقایی و مخالف داروینیسم. اسکندر کبیر Alexander the Great ۳۲۳ _ ۳۵۶ قبل از میلاد) پادشاه مقدونیه. آمیانوس مارسلینوس Ammianus Marcellinus (حدود ۳۳۲ _ ۴۰۰ میلادی) سرخ رومی قرون دوم و سوم و چهارم.

آناکرون Anacreon (نیمه دوم قرن ششم قبل از میلاد)، شاعر غزلسرای یونانی. آنگزاندريidas Anaxandridas (قرن ششم قبل از میلاد) پادشاه اسپارت که در سال ۵۶۰ قبل از میلاد همراه با آریستونز Aristones حکمرانی کرد.

آپیوس کلودیوس Appius Claudius (وفات حوالی ۴۴۸ قبل از میلاد) سیاستمدار و کنسول رومی، یکی از مؤلفین جداول دوازده گانه. آریستیدس Aristides (حدود ۵۴۰ _ ۴۶۷ میلادی) سیاستمدار و سرباز یونانی، نماینده اشرافیت برده دار.

آریستونز Aristones (قرن ششم قبل از میلاد) پادشاه اسپارت، همراه با آنگزاندريidas حکمرانی کرد.

آریستوفان Aristophanes (حدود ۴۴۶ _ ۳۸۵ میلادی) دراماتیست یونانی. ارسطو Aristotle ۳۸۴ _ ۳۲۲ قبل از میلاد) فیلسوف و دانشمند بزرگ یونانی که بین ایده

آلیسم و ماتریالیسم متزلزل بود.

اردشیر Artaxerxe سه پادشاه دودمان هخامنشی – اردشیر اول (از ۴۶۵ تا ۴۲۵ قبل از میلاد سلطنت کرد)؛ اردشیر دوم (بین ۴۰۵ تا ۳۵۹ قبل از میلاد)؛ اردشیر سوم (بین ۳۵۹ تا ۳۲۸ قبل از میلاد).

آگوستوس اکتاویانوس Augustus Octavianus (۶۲ قبل از میلاد تا ۱۴ بعد از میلاد) امپراطور روم.

انگلس Engels, Friedrich (۱۸۹۵ – ۱۸۲۰) آموزگار پرولتاریای جهان، همکار بزرگ مارکس.
اسپیناس Espinias Alfred (۱۸۴۴ – ۱۹۲۲) فیلسوف و جامعه شناس فرانسوی، طرفدار تئوری تحول.

اوریپید Euripides (۴۸۰ – ۴۰۶ قبل از میلاد) دراماتیست یونانی و مؤلف تراژدی های کلاسیک.

ایرمینون Irminon (وفات در سال ۸۲۶) رئیس صومعه سن ژرمن دپره
Saint-Germain-des-Prés

اولفیلا Ulfila (حدود ۳۱۱ – ۳۸۳) رهبر کلیسیای گوتی غربی و رهبر سیاسی، گوت‌ها را مسیحی کرد، الفبای گوتیک را اختراع کرد.

اسکات Scott Walter (۱۷۷۱ – ۱۸۳۲) نویسنده اسکاتلندي، بوجود آورنده رمان تاریخی در ادبیات اروپای غربی.

اودوآسر Odoacer (حدود ۴۳۴ – ۴۹۳ میلادی) رهبر نظامی ژرمن در خدمت امپراطوران روم، امپراطور رومولوس را خلع کرد و خود پادشاه اوستروگوت شد.

ب

بانکروفت Bancroft, Hubert Home (۱۸۳۲ – ۱۹۱۸) مورخ آمریکائی و مؤلف آثاری درباره تاریخ و مردم شناسی آمریکای شمالی و مرکزی.

باکوفن Bachofen, Johann Jakob (۱۸۱۵ – ۱۸۸۷) حقوقدان و مورخ سویسی، مؤلف کتاب حق مادری.

بانگ Bang, Anton Christian (۱۸۴۰ – ۱۹۱۳) تئولوژیست نروژی مؤلف آثاری در مورد اساطیر اسکاندیناوی و تاریخ مسیحیت در نروژ.

بکر Becker, Wilhelm Adolf (۱۷۹۶ – ۱۸۴۶) مورخ آلمانی مؤلف آثاری در مورد عهد

باستان.

بید Bede, The Venerable (۶۷۳ – ۷۲۵) دانشمند انگلیسی، مؤلف و تئولوژیست.
بیسمارک Bismarck, otto von (۱۸۱۵ – ۱۸۹۸) سیاستمدار پروسی سلطنت خواه. آلمان را تحت رهبری پروس به زور متحد کرد.

بلایکرودر Bleichröder, Gerson (۱۸۲۲ – ۱۸۹۳) بانکدار بزرگ برلینی، مشاور و بانکدار شخصی بیسمارک.
بوژ Bugge, Sophus (۱۸۳۳ – ۱۹۰۷) زبان شناس نروژی، استاد دانشگاه و مؤلف آثاری در مورد ادبیات و اساطیر اسکاندیناوی.

پ

پرسئوس Perseus (۲۱۲ – ۱۶۶ قبل از میلاد) آخرین پادشاه مقدونیه.
پیزیسترائوس Pisistratus (حدود ۶۰۰ – ۵۲۷ قبل از میلاد) دیکتاتور آتن.
پلینی Pliny, Gaius (۲۳ – ۷۹ میلادی) طبیعی دان رومی، مؤلف تاریخ طبیعی.
پلوتارک Plutarch (حدود ۴۶ – ۱۲۵ میلادی) نویسنده و فیلسوف ایده آلیست یونانی.
پروکوپیوس Procopius (اواخر قرن پنجم تا ۵۶۲ میلادی) مورخ بیزانسی، در لشکرکشی ها شرکت کرد و در اثر خود بنام تواریخ (ایران، وandal و گوتیک) آنها را شرح میدهد.

ت

تاسیتوس Tacitus Publius Cornelius (حدود ۵۵ – ۱۲۰ میلادی) مورخ رومی.
تارکیناس Tarquinias Superbus (حدود ۵۳۴ – ۵۰۹ قبل از میلاد) هفتمین پادشاه روم، در اثر قیام مردم، از رم اخراج شد و سیستم جمهوری بوجود آمد.
تئوکریت Theocritus (قرن سوم قبل از میلاد) شاعر یونان کهن.
توسیدید Thucydides (حدود ۴۶۰ – ۳۹۵ قبل از میلاد) مورخ و مؤلف یونانی.
تیبریوس Tiberius Claudius Nero (۴۲ قبل از میلاد تا ۳۷ بعد از میلاد) امپراطور روم.
تیلور Tylor Edward Burnett (۱۸۲۲ – ۱۹۱۷) مردم شناس و مورخ فرهنگ بدی.

داروین Darwin Charles Robert (حدود ۱۸۰۹ – ۱۸۸۲) بیولوژیست و ماتریالیست انگلیسی، پایه گذار تئوری علمی تحول.

دموستنیز Demosthenes (حدود ۳۸۴ – ۳۲۲ قبل از میلاد) خطیب و سیاستمدار یونانی، مدافع اشرافیت بردہ دار.

دیکائرکوس Dicaearchus (قرن چهارم قبل از میلاد) دانشمند یونانی، شاگرد ارسطو مؤلف آثار بیشمار.

دیودوروس Diodorus Siculus (حدود ۸۰ – ۲۹ قبل از میلاد) مورخ و مؤلف تاریخ شرق، یونان و روم.

دیونی سیوس Dionysius of Halicarnassus (قرن اول قبل از میلاد) مورخ و نطاق یونانی، مؤلف عتیقه های رومی.

دورو دولامال Durea de la Malle, Adolph دورو دولامال دوچرخه سوار فرانسوی.

ز

زوریتا Zurita Alonso (اواسط قرن ۱۶) مأمور مستعمراتی اسپانیا در آمریکای مرکزی.

ژ

ژیروتولون Giraud-Teulon, Alexis (متولد ۱۸۳۹) استاد تاریخ ژنو.

س

سالویان Salvian (حدود ۴۸۴ – ۵۹۰ میلادی) مبلغ مسیحی و نویسنده.

سوسور Saussure, Henri de (۱۸۲۹ – ۱۹۰۵) حیوان شناس سویسی.

سرمیوس Servius Tullius (حدود ۵۷۸ – ۵۳۴ قبل از میلاد) ششمین پادشاه روم.

سوگنهایم Sugenheim, Samuel (۱۸۷۷ – ۱۸۱۱) مورخ آلمانی.

سولون Solon (حدود ۵۵۸ – ۶۳۸ قبل از میلاد) قانونگذار آتنی که در اثر فشار مردم مجبور به وضع اصلاحاتی علیه اشرافیت شد.

سیویلیس Civilis, Julius (قرن اول) رهبر بتاوی Betavi ژرمن رهبر شورش قبائل ژرمن و گل
علیه روم.

ش

شومان Schömann Georg Friedrich (حدود ۱۷۹۳ – ۱۸۷۹) زبان شناس و مورخ آلمانی، مؤلف
آثاری در مورد یونان باستان.
شارلمان Charlemagne (حدود ۷۲۴ – ۸۱۴ میلادی) پادشاه و امپراتور فرانک.

ف

فسنیا Fecenia Hispalla یک بردہ آزاد شده بدوي.
فردیناند پنجم Ferdinand V (حدود ۱۴۵۲ – ۱۵۱۶) پادشاه کاستیل Castile، پادشاه آراغون
 تحت نام فردیناند دوم Aragon.
فیسون Fison Lormir (حدود ۱۸۳۲ – ۱۹۰۷) مردم شناس انگلیسی و مبلغ مذهبی در جزائر فیجی
و استرالیا.
فوریه Fourier, Charles (حدود ۱۷۷۲ – ۱۸۳۷) سوسيالیست تخیلی فرانسوی.
فريمن Freeman, Edward August (حدود ۱۸۲۲ – ۱۸۹۲) مورخ لیبرال انگلیسی.
فوسل دوكولانژ Fustel de Coulanges (حدود ۱۸۳۰ – ۱۸۸۹) مورخ فرانسوی.

ق

قیصر Caesar, Gaius Julius (حدود ۱۰۰ – ۴۴ قبل از میلاد) ژنرال و سیاستمدار و مؤلف
مشهور رومی.

ک

کونو Cunow, Heinrich (حدود ۱۸۶۲ – ۱۹۳۶) سوسيال دموکرات، مورخ، مردم شناس آلمانی.
کی Kaye, John William (حدود ۱۸۱۴ – ۱۸۷۶) مورخ انگلیسی، مأمور دولت، مؤلف آثاری در

مردم شناسی و تاریخ هندوستان و جنگهای مستعمراتی در هند و افغانستان.
کوویر Cuvier Georges (۱۷۶۹ – ۱۸۲۲) طبیعی دان فرانسوی.
کواولوسکی Kovalevsky, Maxim Maximovich (۱۸۵۱ – ۱۹۱۶) جامعه شناس، مورخ،
مردم شناس و حقوقدان روسی.
کلائیستنس Cleisthenes (قرن ششم قبل از میلاد) سیاستمدار آتنی، بنی اصلاحاتی برای ازین
بردن بقایای سیستم قبیله‌ای و ایجاد دموکراسی برده داری در آتن.

گ

گایوس Gaius (قرن دوم) حقوقدان رومی.
گلادستون Gladstone, William Ewart (۱۸۰۹ – ۱۸۹۸) سیاستمدار انگلیسی، رهبر حزب
لیبرال، نخست وزیر.
گوته Goethe, Johann Wolfgang (۱۷۴۹ – ۱۸۳۴) شاعر بزرگ آلمان، محقق علوم
طبیعی.
گرگوری تور Gregory of Tours (حدود ۵۴۰ – ۵۹۴ میلادی) کشیش مسیحی، تئولوژیست و
مورخ و مؤلف.
گریم Grimm, Jakob (۱۷۸۵ – ۱۸۶۳) زبان شناس و مورخ فرهنگ و زبان و اساطیر و
ادبیات آلمان.
گروت Grote, George (۱۷۹۴ – ۱۸۷۱) مورخ انگلیسی.

ل

لانگ Lange, Christian Konrad Ludwing (۱۸۲۵ – ۱۸۸۵) زبان شناس آلمانی، مؤلف
آثاری در مورد روم باستان.
لاسال Lassalle, Ferdinand (۱۸۲۵ – ۱۸۶۴) سوسيالیست خرد بورژوا و فرصت طلب
آلمانی.
لاتم Lathem Robert Gordon (۱۸۱۲ – ۱۸۸۸) طبیب و زبان شناس و مردم شناس
انگلیسی.
لتورنو Letourneau, Charles Jean Mari (۱۸۳۱ – ۱۹۰۲) جامعه شناس و مردم شناس

فرانسوی.

لیوتیراند Luitprand (حدود ۹۲۲ – ۹۷۲ میلادی) مورخ لومباردی کشیش، مؤلف.
لیوی Livy, Titus (۵۹ قبل از میلاد – ۱۷ بعد از میلاد) مورخ رومی، مؤلف تاریخ روم.
لونگوس Longus (اواخر قرن دوم و اوائل قرن سوم) نویسنده یونانی.
لوبیوک Lubbock, John (حدود ۱۸۳۴ – ۱۹۱۳) زیست شناس انگلیسی، مردم شناس، باستان شناس.
لوسیان Lucian (حدود ۱۲۰ – ۱۸۰ میلادی) طنز نویس یونانی خداناپرست.

م

ماین Maine, Henri James Sumner (۱۸۲۲ – ۱۸۸۸) حقوقدان و مورخ انگلیسی.
مارکس Marx, Karl (۱۸۱۸ – ۱۸۸۳) آموزگار پرولتاریای جهان، بانی سوسیالیسم علمی.
مورر Meurer, Georg Ludwig (۱۷۹۰ – ۱۸۷۲) مورخ آلمانی، بررسی های مهمی در تاریخ
مارک، یک جماعت قرون وسطائی، انجام داد.
مک لنان Mc Lennan, John Ferguson (۱۸۲۷ – ۱۸۸۱) مورخ و حقوقدان اسکاتلندي.
مولییر Molière, Jean Baptiste Poquelin (اسم حقیقی پوکلن) (۱۶۲۲ – ۱۶۷۳) دراماتیست فرانسوی.
مامسن Mommsen, Theodor (۱۸۱۷ – ۱۹۰۳) مورخ و مؤلف آلمانی.
مورگان Morgan Lewis Henry (۱۸۱۸ – ۱۸۸۱) مردم شناس و مورخ آمریکائی،
ماتریالیست.
موشوس Moschus (اواسط قرن دوم قبل از میلاد) شاعر روستائی یونانی.

ن

ناپلئون اول Napoleon (۱۷۶۹ – ۱۸۲۱) امپراطور فرانسه.
نه آرکوس Nearchus (حدود ۳۶۰ – ۳۱۲ قبل از میلاد) دریاسalar مقدونیه ای، از همراهان
اسکندر.
نیه بوهر Niebuhr, Barthold (۱۷۷۶ – ۱۸۱۳) مورخ آلمانی.

و

واروس Varus, Publius Quintilius (حدود ۵۳ قبل از میلاد – ۹ بعد از میلاد) سیاستمدار و ژنرال رومی، در جنگ با قبائل ژرمن کشته شد.

وله دا Veleda (قرن اول میلادی) کشیش زن و پیغمبر قبائل بروکتیریانس ژرمن، در قیام قبائل ژرمن و گل علیه روم شرکت فعال داشت.

واشمشوت Wachsmuth, Ernst (۱۷۸۴ – ۱۸۶۶) مورخ آلمانی.

واگنر Wagner, Richard (۱۸۱۲ – ۱۸۸۲) آهنگساز آلمانی.

وایتز Waitz, Georg (۱۸۱۲ – ۱۸۸۶) مورخ آلمانی، استاد گوتیک.

واتسن Watson, John Forbes (۱۸۲۷ – ۱۸۹۲) طبیب انگلیسی، مأمور دولت در هندوستان، مؤلف.

وستر مارک Westermarck, Edward Alexander (۱۹۳۹ – ۱۸۶۲) مردم شناس و جامعه شناس فنلاندی.

ولفرام Wolfram Von Eschenbach (۱۸۰۳ – ۱۸۷۵)، مبلغ مذهبی آمریکائی در میان سرخ پوستان، مؤلف فرهنگ زبان آنها.

هگل Hegel, Georg Friedrich Wilhelm (۱۷۷۰ – ۱۸۳۱) نماینده بر جسته فلسفه کلاسیک آلمان، ایده آلیست عینی، مدافعان دیالکتیک ایده آلیستی.

هرود Herod (۷۳ – ۴ قبل از میلاد) پادشاه جودا.

هر دوت Herodotus (حدود ۴۸۴ – ۴۲۵ قبل از میلاد) مورخ یونانی.

هوسلر Heusler, Andreas (۱۹۲۱ – ۱۸۳۴) حقوقدان سویسی، مؤلف.

هومر Homer (حدود قرن نهم قبل از میلاد) شاعر نیمه افسانه ای یونان، مؤلف منظومه های ایلیاد و او دیسه.

هوویت Howitt, Alfred William (۱۸۳۰ – ۱۹۰۸) مردم شناس انگلیسی، مورخ تاریخ استرالیا، مؤلف آثاری در مورد قبائل استرالیا.

هوشکه Huschke, Georg Philipp (۱۸۰۱ – ۱۸۸۶) حقوقدان آلمانی، مؤلف آثاری در تاریخ قانون روم.

۵

یاروسلاو Yaroslav the Wise ۹۷۸ (۱۰۵۴) شاہزادہ کی یف.